

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL N. K. IR SWEDBANK P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. liepos 5 d. Nr. 242-278

Vilnius

Lietuvos bankas gavo advokatės V. V. (toliau – pareiškėjos atstovė), atstovaujančios N. K. (toliau – pareiškėja), kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinti ginčą, kilusį tarp pareiškėjos ir *Swedbank P&C Insurance AS*, veikiančios per Lietuvoje įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju pagrįstumo.

N u s t a t y t a:

2016 m. gruodžio 9 d. tarp pareiškėjos ir draudiko buvo sudaryta Būsto ir gyventojų turto draudimo sutartis Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuria buvo apdraustas pareiškėjai priklausantis nekilnojamas ir namų turtas, esantys adresu: (*duomenys neskelbtini*). Pirmiau minėta draudimo sutartimi buvo taip pat apdrausta nekilnojamojo turto valdytojo civilinė atsakomybė. Draudimo sutartis buvo sudaryta pagal draudiko Gyventojų turto draudimo taisyklių sąlygas (toliau – Draudimo taisyklės).

2017 m. vasario 14 d. iš pareiškėjai priklausančio ir draudiko apdrausto buto buvo pavogta kaitlentė ir šildymo sistemos lauko ir vidaus blokai. Pareiškėjai kreipusis į draudiką dėl įvykio, draudikas priėmė sprendimą pripažinti įvykį nedraudžiamuoju ir atsisakė išmokėti draudimo išmoką. Draudiko sprendimas motyvuojamas tuo, kad, atikus buto apžiūrą, buvo nustatyta, kad bute nebaigti ir (ar) vykdomi statybos darbai, taip pat nėra gyvenama. Pareiškėja pakartotinai kreipėsi į draudiką, prašydama peržiūrėti žalos bylą dėl netiksliai nustatytų ir įvertintų aplinkybių, tačiau draudikas savo pirminio sprendimo nepakeitė.

Pareiškėja nesutinka su draudiko sprendimu ir nustatyta aplinkybe dėl to, kad įvykio metu pareiškėjos butas buvo nebaigtas statyti. Draudikui buvo pateiktas VĮ Registrų centro išrašas, patvirtinantis, kad buto baigtumas yra 100 procentų. Pareiškėjos atstovės teigimu, draudikas, priimdamas sprendimą dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju, rėmėsi savo darbuotojų subjektyvia nuomone ir tam tikros buto dalies nuotraukomis, taip pat tuo, kad, neva, pati pareiškėja buvo nurodžiusi, kad pastatas nėra baigtas statyti. Pareiškėjos atstovės manymu, draudikas nepagrįstai remiasi draudimo sąlygų 21 punktu, nustatančiu, kad nebaigti statyti statiniai yra draudžiami tik nuo žalos, kilusios dėl ugnies ir gamtinių jėgų, todėl prašo įpareigoti draudiką 2017 m. vasario 14 d. įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas nesutinka su pareiškėjos reikalavimu ir atsiliepime Lietuvos bankui nurodo, kad tiriant įvykį buvo nustatyta, kad žala padaryta į apdraustas patalpas įsibrovus pašaliniams asmenims ir pavogus kaitlentę ir šildymo sistemos lauko ir vidaus blokus. Apžiūros metu nustatyta, kad apdraustame bute negyvenama, vykdomi statybos ir (ar) apdailos darbai. Draudikas atkreipia dėmesį į tai, kad pirmiau minėtą apžiūrą atliko ir nustatytas aplinkybes vertino kvalifikuoti specialistai – UAB „Smart Claims“. Draudikas teigia, kad aplinkybę dėl negyvenamo buto patvirtino ir pati pareiškėja, pranešdama apie įvykį ir pasirašydama Sunaikinto, sugadinto turto apžiūrėjimo akte. Draudiko teigimu, aplinkybes apie apdraustų patalpų būklę taip pat patvirtina turto apžiūros metu nuotraukose užfiksuota faktinė turto būklė – patalpose nebaigta įrengti elektros instaliacija, nesumontuoti ir (ar) nesujungti santechnikos prietaisai, nėra lubų apdailos, nėra vidaus

durų, neužbaigta sienų apdaila, patalpose matomi statybiniai įrankiai, medžiagos ir maišai su statybinėmis šiukšlėmis ir kt. Draudikas atkreipia dėmesį ir į tai, kad pareiškėja nurodė kitą adresą kaip savo kontaktinį.

Draudimo taisyklėse, be kitų sąlygų, yra nurodyta, kokią riziką prisiima draudikas. Draudimo taisyklių 21 punkte yra aiškiai nurodyta, kokią žalą draudikas atlygina nebaigtos statybos atveju – nebaigti statyti statiniai ir juose esantys daiktai yra draudžiami tik nuo žalos, kilusios dėl ugnies ir gamtinių jėgų, t. y. nebaigtiems statiniams ir juose esančiam turtui taikoma siauresnė draudimo apsauga. Draudikas atkreipia dėmesį, kad teikiama draudimo apsauga yra išplečiama įvertinus statinio baigtumo laipsnį. Pirmiausia statinys draudžiamas tik nuo ugnies rizikos, vėliau, uždengus stogą ir uždarius angas (langus, duris ir kt.), statinys draudžiamas ir nuo gamtinių jėgų rizikos, o statinį baigus statyti, taikoma visa draudimo sutartyje nustatyta apsauga. Taigi, draudiko teigimu, nebaigtam statiniui galiojanti draudimo apsauga vagystės rizikos neapima.

Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 2 straipsnio 5 punkte nurodyta, kad nebaigtas statinys – statinys, kurio statybos darbai, nustatyti statinio projekte ir teisės aktuose, yra neužbaigti, o statybos darbai – visi darbai, atliekami statant arba griauinant statinį. Draudikas atsiliepime teigia, kad statiniai taip pat turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad tenkintų esminius reikalavimus, tokius, kaip higienos, saugaus naudojimo ir kt. Išnagrinėjęs administruojant žalos bylą surinktą informaciją, draudikas suabejojo pareiškėjos buto baigtumu, t. y. nurodė, kad deklaratyvaus pobūdžio dokumentas, pavyzdžiui, VĮ Registrų centro išrašas, neatspindi faktinės padėties, kuri iš tikrųjų lemia draudiko prisiimamą riziką.

Draudikas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad turtas įsigytas, pasinaudojus „Swedbank“, AB, būsto paskola. Draudiko žiniomis, bankas kredito sutartį su pareiškėja sudarė, vadovaudamasis UAB „Resolution Solutions“ (NEWSEC) prieš sutarties sudarymą atliktu vertinimu, kuriame, be kita ko, yra pažymėta, kad, nors VĮ Registrų centro dokumentuose baigtumas yra įvertintas kaip 100 proc., faktiškai patalpose yra tik dalinė apdaila, o inžinerinių sistemų – tik įvadai, vertinamas turtas būtų tinkamas gyvenamajai paskirčiai, tik atlikus turto apdailos bei inžinerinių sistemų montavimo darbus. Draudikas mano, kad VĮ Registrų centro išrašas neatitinka tikrovės, o informacija apie tai, kad apdrausto turto baigtumas neatitinka Draudimo taisyklėse nurodytų sąlygų, pareiškėjai turėjo būti žinoma.

Draudikas papildomai atkreipia dėmesį į tai, kad, net ir laikant apdraustą turtą baigtu statyti, kitos nustatytos aplinkybės dėl to, kad turtas dingo iš apdraustų patalpų be įsibrovimo požymių, sudaro prielaidą konstatuoti, kad 2017 m. vasario 14 d. įvykis nepriskirtinas prie draudžiamųjų įvykių ir mokėti draudimo išmoką draudikas neturėtų pagrindo. Atsiliepimu draudikas prašo atmesti pareiškėjos reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija), 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką, įvykį pripažinus nedraudžiamuoju. Ginčo šalys nesutaria dėl draudimo sutartimi suteiktos draudimo apsaugos apimties ir įvykio (vagystės iš pareiškėjos buto) atitikties Draudimo taisyklėse įtvirtintam draudžiamojam įvykiui apibrėžimui.

Vertinant pareiškėjos draudiko atžvilgiu keliamo reikalavimo pagrįstumą, visų pirma atkreiptinas dėmesys į tai, kad, pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 11 dalį, „Draudimo apsauga – draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykius draudžiamajam įvykiui.“ Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnį, draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam

asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Draudimo išmokos mokėjimas yra pagrindinė draudiko pareiga, kuri vykdoma įvykus draudžiamajam įvykiui. Vadinasi, tik nustatčius, jog yra įvykęs teisiškai reikšmingas faktas – draudžiamasis įvykis, kyla draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką. Sudarydamas turto draudimo sutartį asmuo (draudėjas) siekia apsisaugoti nuo ateityje galbūt kiliančių neigiamų pasekmių – turtinių praradimų. Tinkamai įvykdęs draudimo sutartį draudėjas turi iš draudimo sutarties kilusią reikalavimo teisę, kad dėl jo turto praradimo ar sugadinimo atsiradusius nuostolius jam atlygintų turto draudikas.

Draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką (Draudimo įstatymo 2 straipsnio 33 punktą). Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką. Sutartyje nustatyti draudžiamieji ir nedraudžiamieji įvykiai apibrėžia draudiko prisiimamos rizikos mastą, draudimo sutarties apimtį ir ribas. Nedraudžiamuoju įvykiu laikytinas atsitikimas, kai įvyksta į draudimo rizikos apibrėžtį patenkantis įvykis, tačiau šalys yra susitariusios, kad dėl konkrečių aplinkybių ir savitų aiškiai draudimo sutartyje nustatytų sąlygų šis įvykis nelemia draudiko pareigos išmokėti draudimo išmoką. Kaip yra nurodęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2013 m. birželio 26 d. nutartyje, priimtoje išnagrinėjus civilinę bylą Nr. 3K-3-316/2013, nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką.

Pareiškėjos ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Draudimo taisykles, kurios yra neatskiriama šios draudimo sutarties dalis. Sutartis, kaip turto draudimo sutartis, yra savanoriška, todėl draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Kita vertus, nors sutarties šalys, vadovaudamosi Civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, savarankiškai gali nusistatyti draudimo apsaugos ribas, tačiau draudikas, turėdamas įstatymo suteiktą teisę parengti draudimo rūšies taisykles, privalo užtikrinti ir sutarties sąlygų teisinį apibrėžtumą, jų suderinamumą, jo pateiktos sąvokos turi būti kiek įmanoma aiškiau atskleistos, konkretizuotos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2007 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-152/2007; 2008 m. sausio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-45/2008), kad draudėjui sudarant draudimo sutartį nekiltų abejonių dėl sutartimi teikiamos draudimo apsaugos apimties. Jeigu sutarties sąlygos yra parengtos aiškiai ir suprantamai, jos neturi būti aiškinamos per plačiai, priešingu atveju būtų nepagrįstai išplečiami draudiko sudarant sutartį prisiimti įsipareigojimai. Tai reiškia, kad draudimo sutartį sudarančiose taisyklėse turi būti nurodomi požymiai, kuriems esant įvykis gali būti pripažintas draudžiamuoju.

Taigi, nagrinėjant šalių ginčą ir siekiant įvertinti draudiko sprendimo pripažinti įvykį (vagystę iš pareiškėjos buto) nedraudžiamuoju pagrįstumą, reikia nustatyti, ar šis įvykis iš tiesų neatitinka draudžiamąjo įvykio apibrėžimo, įtvirtinto Draudimo taisyklėse.

Draudikas sprendimą nemokėti draudimo išmokos grindžia tuo, kad apdraustame bute negyvenama, vykdomi statybos ir (ar) apdailos darbai, ir vadovaujasi Draudimo taisyklių 21 punktu, pagal kurį nebaigtam statiniui ir jame esantiems daiktams galioja draudimo apsauga tik nuo ugnies ir gamtinių jėgų rizikų.

Vadovaujantis Statybos įstatymo 2 straipsnio 5 punktu, nebaigtas statinys – tai statinys, kurio statybos darbai, nustatyti statinio projekte ir teisės aktuose, yra neužbaigti, o pagal minėto straipsnio 15 punktą, statybos darbai – tai visi darbai, atliekami statant arba griauinant statinį (žemės kasimo, mūrijimo, betonavimo, montavimo, pamatų ir stogų įrengimo, stalių, apdailos, įrenginių paleidimo ir derinimo). Draudiko teiginiui, kad butas nėra baigtas statyti, paneigti pareiškėja pateikė VĮ Registrų centro išrašą, patvirtinantį, kad „Baigtumo procentas: 100 %“. Tačiau draudikas nelaiko minėtame dokumente pateiktos informacijos pagrįsta ir nurodo, kad Registrų centro išrašas neatitinka faktinės situacijos. Kita vertus, pareiškėja Lietuvos bankui paaiškino, kad visi statybos darbai, nustatyti teisės aktuose ir statinio projekte, yra baigti. Pareiškėjos manymu, draudikas,

teigdamas, kad pareiškėja patvirtino aplinkybę dėl nebaigtos statybos jai priklausančiame bute, elgiasi nesąžiningai, nes Sunaikinto, sugadinto turto apžiūrėjimo akte pateiktas paaiškinimas buvo užpildytas draudiko atstovų ir jai duotas tik pasirašyti. Be to, draudiko atstovai, apžiūrėdami įvykio vietą, rėmėsi savo subjektyvia nuomone ir nuotraukose užfiksavo tik tą buto dalį, kuri po remonto darbų dar buvo nesutvarkyta.

Vertinant draudiko argumentą, kuriuo jis remiasi dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju ir atsisakymo mokėti draudimo išmoką, pagrindumą, atkreiptinas dėmesys į Draudimo taisyklių 21 punktą, apibrėžiantį nebaigtam statiniui galiojančią draudimo apsaugą. Nors draudikas ir nurodo, kad apžiūros metu nustatė, kad apdraustame bute yra ne tik nebaigti ir (ar) vykdomi statybos darbai, bet ir nėra gyvenama, tačiau Draudimo taisyklėse numatyta draudimo apsaugos išimtis taikoma tik nebaigtam statiniui, nedetalizuojant, ar jame turi būti gyvenama, taip pat nepaaiškinant nebaigto statinio sąvokos. Atsižvelgiant į draudiko nurodytas aplinkybes dėl to, kad apdraustas butas įvykio metu nebuvo tinkamas gyventi, pažymėtina, kad pastatas, kuriame yra butas, buvo pastatytas, o butas buvo pareiškėjos įsigytas su daline apdaila. Tai reiškia, kad statinio projekte ir teisės aktuose numatyti pastato, kuriame yra butas, statybos darbai buvo užbaigti. Šią aplinkybę patvirtina VĮ Registrų centro išrašas su papildomai jame pateikta informacija apie šildymo, vandentiekio ir nuotekų šalinimo sistemas.

Papildomai atkreiptinas dėmesys į tai, kad NEWSEC parengtoje pareiškėjos buto vertinimo ataskaitoje yra įvertinta pastatų, patalpų ir statinių konstrukcijų (pamatai, sienos, perdanga, stogas), apdailos medžiagų (išorės ir vidaus apdaila, grindys, langai, durys) ir inžinerinių sistemų (šildymas, vandentiekis, kanalizacija, elektra, vėdinimas ir (ar) kondicionavimas) būklė. Šioje ataskaitoje padaryta išvada, kad „vertinamo turto būklė, remiantis turto apžiūros metu surinkta informacija – dalinė apdaila, statybos baigtumas, remiantis VĮ „Registrų centras“ duomenimis – 100 %. Atlikus turto apdailos bei inžinerinių sistemų montavimo darbus, vertinamas turtas būtų tinkamas gyvenamajai paskirčiai.“

Kaip minėta pirmiau, Draudimo taisyklių 21 punkte nustatyta, kad siauresnė draudimo apsauga taikoma tik nebaigtam statiniui, tačiau nenurodoma, kad jis būtinai privalo būti gyvenamas, taip pat nepaaiškinta, kokio detalumo apdailos darbai privalo būti užbaigti, t. y. ar butas turi būti visiškai įrengtas, nepateikiama jokių nebaigtą statinį individualizuojančių požymių.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad nedraudžiamuoju įvykiu laikytinas atsitikimas, kai įvyksta į draudimo rizikos apibrėžtį patenkantis įvykis, tačiau šalys yra susitariusios, kad dėl konkrečių aplinkybių ir savitų aiškiai draudimo sutartyje nustatytų sąlygų šis įvykis nelemia draudiko pareigos išmokėti draudimo išmoką. Taigi draudimo sutartyje nustatytos sąlygos dėl nebaigtam statiniui galiojančios draudimo apsaugos turi būti aiškinamos tokia prasme, kaip nebaigtą statinį suvokia paprastas, specialių žinių ir kompetencijos statybos srityje neturintis asmuo. Šiuo nagrinėjamu atveju pareiškėjai, turinčiai VĮ Registrų centro išrašą, patvirtinantį jai priklausančio ir draudiko apdrausto buto 100 procentų baigtumą, nėra reikšminga, kokia prasme, t. y. pačia plačiausia ir pagal statybos veiklą reglamentuojančius teisės aktus ar kiek siauresne, draudikas vertina nebaigtų statinių požymius. Svarbiausią reikšmę turi faktas, kad pareiškėja neteko turto iš apdrausto buto ir turi pagrindą manyti, kad jį pasisavino kitas asmuo. Turto savininko požiūriu draudimo apsauga nuo vagystės reikalinga tam, kad apdraustų turto netekimo riziką. Ji siejama su nuosavybės teisių praradimu, kai turtą pasisavina kiti asmenys.

Draudikas atsiliepiame nurodė, kad draudimo apsauga išplečiama įvertinus statinio baigtumo laipsnį. Pirmiausia statinys, kuris turi tik pamatus ir sienas, draudžiamas tik nuo ugnies rizikos, vėliau, uždengus stogą bei uždarius angas (langus, duris ir kt.), statinys draudžiamas ir nuo gamtinių jėgų rizikos, o baigus statyti statinį, taikoma visa draudimo sutartyje nustatyta apsauga. Vis dėlto draudikas nenurodė, dėl kokių priežasčių pareiškėjai priklausančio butas, kuris įvykio metu jau turėjo visus reikalaujamus inžinerinių sistemų įvadus ir dalinę apdailą, taip pat rakinamas šarvuotąsias duris, negalėtų būti draudžiamas nuo vagystės rizikos.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad draudikas papildomai nurodė, kad net jeigu pareiškėjos turtas ir būtų pripažintas baigtu statyti, nustatytos aplinkybės dėl to, kad turtas yra dingęs iš patalpų

be įsibrovimo žymių, būtų pakankamas pagrindas draudikui atsisakyti mokėti draudimo išmoką. Pažymėtina, kad šių aplinkybių draudikas, administruodamas žalos bylą, papildomai netyrė, taip pat nenurodė pareiškėjai jų kaip atsisakymo įvykį pripažinti draudžiamuoju pagrindo. Vertinant Draudimo įstatymo 96 straipsnio 3 dalies 2 punkte įtvirtintą nuostatą, kad draudikas neturi teisės atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos, ir to paties straipsnio 7 dalyje nustatytą pareigą įrodyti aplinkybes, atleidžiančias draudiką nuo draudimo išmokos mokėjimo ar suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką, šie draudiko argumentai vertintini kaip nepagrįsti.

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas aplinkybes ir į tai, kad pareiškėja pateikė savo teiginius, kad apdraustas butas yra baigtas statyti, pagrindžiančius dokumentus, taip pat vadovaujantis ginčo nagrinėjimo medžiagoje esančių įrodymų visuma, darytina išvada, kad draudiko nurodomos aplinkybės neatitinka draudimo apsaugos siaurinio sąlygų, nustatytų Draudimo taisyklėse. Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes, pažymėtina, kad draudiko sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakyti mokėti draudimo išmoką dėl to, kad apdraustame bute negyvenama, vykdomi statybos ir (ar) apdailos darbai, neturi teisinio pagrindo, todėl laikytinas nepagrįstu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Patenkinti pareiškėjos N. K. reikalavimą ir rekomenduoti *Swedbank P&C Insurance AS* pripažinti įvykį draudžiamuoju.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius